

Hollandsche Musici in den Vreemde.

WERKKAMER VAN CORNELIE VAN OOSTERZEE.

bedeutenden Eindruck. Die Motive sind prägnant und die Behandlung des Orchesters ist bewunderenswürdig. Eins hat mich freilich gestört, die zahlreichen Quintenfolgen im letzten Theile der Leichenfahrt. Sollen sie murmelndes Wasser, oder klagende Seufzer, oder laue Winde bedeuten? Keine der drei Deutungen scheinen mir zutreffend zu sein. Die alten theoretischen Satzungen werden von der heutigen Generation nicht mehr respectirt, indess wird es immer noch ein weile dauern ehe *Alles* erlaubt und gar nichts mehr verboten ist. Die talentvolle Componistin schreibt sonst höchst verständige, wohlklingende Musik, hat lebhaft Fantasia, Geschmack und ein poetisches Empfinden, um welches die Zarathustra-Anbeter *) sie beneiden könnten".

De talentvolle componiste zelf, en dat bewijst het best dat zij sedert dien niet is stil gestaan, is nu maar matig tevreden met haar werk, waaraan eenheid en plastiek ontbreken. Zij zelf denkt er over zooals een ander harer beoordeelaars, „die voor dergelijke program-muziek, die een gedicht op den voet volgt en zonder dat gedicht toch eigenlijk onverstaanbaar blijft, weinig

voelt en die als kunstwerk van lagere orde beschouwt in vergelijking met die composities wier zwaartepunt in zich zelf gelegen is." Daarover waren alle beoordeelaars het eens dat de „Königs-Idyllen" een voor een vrouw bepaald buitengewoon talent voor klankcombinaties verrieden. „Altijd ben ik me bewust geweest van een zonderlinge aangeboren neiging voor orkestralen klankzin", schreef mej. Van Oosterzee indertijd *) en toen ze aan het componeeren ging kon zij die neiging bot vieren. De recensent van de *Lokal-Anzeiger* was van oordeel dat in de „Königs-Idyllen" een „grosser

einheitliche Zug" werd gemist en dat men ze ook niet bijzonder oorspronkelijk kon noemen. „Men wordt daarvoor evenwel voldoende schadeloos gesteld door een bij een dame verrassend talent voor klankwerkingen in het orkest; wat mej. Van Oosterzee hierin presteert, is bepaald verwonderlijk. Men zou dit instinctmatig gevoel om de gedachte in klanken om te zetten, die beheersching van het machtige orkest-apparaat, dat de componiste bijna in zijn geheel in beweging brengt, menigeen van haar mannelijke collegas op het gebied der scheppende kunst kunnen toewenschen". Wij zullen later zien dat ook niet-Duitschers hieromtrent een dergelijke meening zijn toegedaan.

Op dringenden wensch van Urban zette zich mej. Van Oosterzee nu tot het schrijven eener Symphonie. Zij deed er twee jaren over en ook nu had ze geluk met haar werk. Want niet alleen dat het bij een prijsvraag van het „Deutsche-Tonkünstler-Verein" een eervolle vermelding deelachtig werd †), twee deelen ervan werden kort daarna op het programma van het muziekfeest bij gelegenheid van de „Tonkünstler-Versammlung"

*) Ned. Muziekkalender.

†) Bekroond werd Scharwenka's Dramatische Fantasia; Limberts Orkest-Variaties op een thema van Händel werden eervol vermeld.

*) Dit kan wel niet anders zijn dan een „Seitenhieb" op het veel bekrifteld werk van Richard Strauss, Also sprach Zarathustra, dat in 1895 was gecomponeerd.